

8. MÜNCHENSKI DNEVI UREJANJA ZEMLJIŠČ IN RAZVOJA PODEŽELJA

PODEŽELSKO OBČINE POD PRITISKOM – KAKO LAHKO POMAGA PARTNER
»RAZVOJ PODEŽELJA«
27.–28. MAREC 2006, MÜNCHEN

Jasenka Kranjčević, Anton Prosen

Na Tehnični univerzi München (TUM) je bilo od 27. do 28. marca 2006 vsakoletno strokovno srečanje, 8. po vrsti, Münchenski dnevi urejanja zemljišč in razvoja podeželja z naslovom **Podeželske občine pod pritiskom – kako lahko pomaga partner »razvoj podeželja«**. Tudi letošnji münchenski dnevi urejanja zemljišč in razvoja podeželja so bili organizirani v sodelovanju s Tehnično univerzo iz Münchna (TUM), Delovno skupnostjo za razvoj podeželja in z Okrožnim uradom za razvoj urejanja zemljišč in razvoja podeželja. Tudi tokrat je bil pri predavanjih in v razpravi poudarek na vprašanih, kako razviti optimalne metode vključevanja nekdanjih uradov za komasacijo v integralne razvojne projekte in kako občinam in drugim partnerjem pomagati pri nastajanju načrtov in pri realizaciji razvoja podeželja na lokalni ravni. Za uresničitev teh načrtov so se s svojimi referati predstavili politiki, znanstveniki, predstavniki različnih ministrstev, tako iz deželne kot zvezne ravni, župani občin in strokovnjaki različnih profilov, ki se ukvarjajo z različnimi vsebinami razvoja podeželja.

Vsi nastopajoči in udeleženci so si bili enotni, da je kljub dolgoletni skrbi in izdelavi različnih projektov za razvoj podeželja, realna slika podeželja dokaj črna, saj z razvojnimi projekti, tako v Evropski uniji kot tudi na zvezni ravni v Nemčiji, spodbujajo ustvarjanje velikih urbanih aglomeracij, ki naj bi bile nosilci razvoja, in tako je prisotna bojazen, da naj bi postal podeželski prostor periferija brez ekonomske moči. Glede na to, da se vloga in pomen podeželja s spremenjenimi ekonomskimi in družbenimi procesi spreminjata, se od tega prostora vendarle pričakuje, da postaja konkurenčen na globalnem trgu, da se pri nadaljnjem razvoju spoštujejo načela trajnostnega razvoja in da ta prostor uspešno izvaja večfunkcionalnost (kmetijstvo, turizem, bivanje, ekologijo idr.). V posameznih državah je zaznati zahtevo, da občine za svoje območje prevzemajo odgovornost za svoj razvoj. Tu pa se je treba vprašati, ali so ga s svojimi partnerji sposobne tudi izvajati.

Znano je, da postaja podeželje vse večji del globalne ekonomije (posebno na področju kmetijstva in turizma) in v zvezi s tem te podeželske enote ne morejo biti povsem avtonomne v planiranju razvoja podeželskega prostora. Omenjeno je tudi vzrok, da je vse težje planirati in izvajati razvoj podeželja po načrtanih načelih. Pri razvoju podeželja ne gre za univerzalne recepte, od enote do enote se je treba prilagajati specifikam posamezne sredine.

Zaradi številnih problemov, na katere naletijo partnerji ob planiranju in izvedbi razvoja podeželja, je bil en tematski sklop tega srečanja poimenovan: »Ali je treba podeželski prostor sanirati ali reformirati in investirati?« Vsi referenti so bili mnenja, da je težko načrtovati razvoj podeželja, saj ima vsak prostor in sektor svojo specifiko, in je torej iz teh razlogov dolgoročno planiranje v globalnih pogojih težko.

Čeprav se je na tem strokovnem srečanju govorilo predvsem o problematiki, vezani na podeželski prostor v ZR Nemčiji, se lahko iz metodologije reševanja problemov, vezanih na podeželje, veliko naučimo pri reševanju specifičnih problemov, tako doma kot v drugih evropskih državah.

Posebna vrednost tega srečanja je v tem, da prihaja do soočenja primerov in pristopov teoretikov s primeri iz prakse. Zato se je veliko razpravljalo o predlogih za reformo institucij za razvoj podeželja, to je nekdanjih uradov za komasacijo (Andreas Dress, Peter Jahnke). Razvoj podeželskega prostora je bil še posebej predstavljen z ekonomskega vidika oz. trga nepremičnin (Harald Stützer). Na posvetu smo slišali tudi predloge o nujnosti zamenjave kulture planiranja (Karl-Heinz Thiemann). Parcialni pristopi so preteklost in geodetska stroka se mora nujno vključevati v integralne pristope pri razvoju podeželja, še posebej, ker je odgovorna za nudenje ustreznih podatkovnih osnov in ne nazadnje pravočasno preskrbo zemljišč za posamezne načrtovane izvedbe.

Zanimivo je bilo predvsem to, da se je posveta udeležilo veliko število županov podeželskih občin (32 od 212 udeležencev), ki so bodisi s svojimi referati ali pa v razpravi opozarjali na ključne probleme, ki zadevajo podeželske občine ob izvajanju načrtov za razvoj podeželja.

Morda bi bil za bralce Geodetskega vestnika zanimiv tudi uvodni govor dekana Fakultete za gradbeništvo TUM prof. Rummela, ki je po osnovni stroki geodet in ki je s ponosom pozdravil udeležence srečanja ter izrazil čestitke organizatorjem, ob tem se je pa vendarle vprašal, do kje gre lahko razvoj te dejavnosti v sklopu geodezije. Glede na uveljavitev področja v ZR Nemčiji je bil mnenja, da se dejavnost vsekakor mora razvijati, vendar ob tem ne bi smeli zanemarjati tehničnega razvoja geodezije. Teh problemov slovenski geodeti še nimamo, saj na področju razvoja podeželja nismo pogosto soudeleženi in s tem ne ogrožamo tehničnega razvoja geodetske stroke.

Kot prejšnja leta je tudi to srečanje potekalo pod izkušenim vodenjem prof. dr. Holgerja Magla.

dr. Jasenka Kranjčević

Republika Hrvatska, Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva, Zagreb
E-pošta: jassenka.kranjcevic@mzopu.hr

dr. Anton Prosen

Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo
E-pošta: aprosen@fgg.uni-lj.si